

председник
Дитер Ф. Ухдорф,
други саветник у
Првом председништву

Порука неодлучним мисионарима

Ученици Исуса Христа одувек су имали обавезу да преносе Његово јеванђеље свету (видети Јев. по Марку 16:15–16). Ипак, понекад је тешко отворити уста и говорити о нашој вери људима око нас. Док неки чланови Цркве имају урођен дар да другима говоре о религији, други су мало неодлучни или се осећају чудно, непријатно им је, или се чак плаше тога.

Из тог разлога дозволите ми да предложим четири ствари које свако може учинити како би следио Спаситељев налог да проповеда јеванђеље „сваком створењу” (УИЗ 58:64).

Будите светло

Моја најдража изрека, која се често приписује светом Фрањи Асишком, гласи: „Проповедајте јеванђеље у свако доба и, ако је потребно, користите речи.”¹ Оно што се овде подразумева је разумевање да су често најмоћније проповеди неизговорене.

Када смо поштени и живимо у складу са нашим стандардима, људи то примећују. Када зрачимо радошћу и срећом, примећују још више.

Сви желе да буду срећни. Када ми као чланови Цркве зрачимо светлошћу јеванђеља, људу могу да виде нашу среће и осете Божју љубав која испуњава и преплављује наш живот. Желе да знају разлог. Желе да сазнају нашу тајну.

То их подстиче да постављају питања као што су: „Зашто си тако срећан?” или „Зашто увек имаш тако позитиван став?” Наравно, одговори на та питања на савршени начин воде до разговора о обновљеном јеванђељу Исуса Христа.

Будите расположени за разговор

Започињање са темом религије—посебно пред нашим пријатељима и вољенима—може изгледати обесхрабрујуће и изазовно. Не мора да буде тако. Спомињање духовних искустава или разговор о црквеним активностима или догађајима у неформалном разговору може бити лако и пријатно ако уложимо мало храбрости и здравог разума.

Моја жена Харијет је диван пример тога. Док смо живели у Немачкој, она би проналазила начине да теме у вези са Црквом убаци у разговоре са пријатељима и познаницима. На пример, када би је неко питао како је провела викенд, рекла би: „Ове недеље смо имали упечатљиво искуство у нашој цркви! Један шеснаестогодишњи младић је одржао диван говор пред двеста окупљених о вођењу чедног живота.” Или: „Сазнала сам за једну 90-годишњу жену која је исплела више од 500 прекривача и дала их црквеном хуманитарном програму да се пошаљу људима у оскудици широм света.”

Често су људи хтели да чују више о томе.

Постављали су питања. И то је довело до прилика за разговор о јеванђељу на природан, поверљив и ненаметљив начин.

Појавом интернета и друштвених мрежа, данас је лакше разговарати о томе него икада раније. Оно што нам је потребно је једноставно храброст за то.

Будите пуни милости

Нажалост, лако је бити нељубазан. Пречесто се свађамо, омаловажавамо и осуђујемо. Када смо љути, груби или непријатни према људима, последње што желе је да сазнају више о нама. Немогуће је сазнати колико људи је напустило Цркву или никада нису ни приступили због тога што је неко рекао нешто што им је задао бол или их увредило.

Данас у свету има веома много неуљудности. Због анонимности интернета, лакше је него икада раније изрећи отровне или грубе речи онлајн. Зар не бисмо ми, ученици нашег благог Христа који много обећавају, требало да имамо виши, милосрднији стандард? Света писма поучавају: „Нека вам реч буде љубазна, сољу зачињена, да знате одговорити свакоме како треба” (Колошанима посл. 4:6).

Допада ми се идеја да наше речи буду јасне као сунчано небо и пуне милости. Можете ли да замислите какве би биле наше породице, одељења, народи па чак и свет када бисмо усвојили ово једноставно начело?

Будите пуни вере

Понекад приписујемо себи превише заслуга или превише кривице када је реч о туђем прихватању јеванђеља. Важно је упамтити да Господ не очекује од нас да вршимо обраћење.

Обраћење не долази кроз наше речи него кроз небеско послуживање Светог Духа. Понекад је све што је потребно једна реченица нашег сведочанства или једна реченица о неком искуству, да бисмо покренули омекшавање срца или отварање врата која воде друге да доживе узвишене истине кроз подстицаје Духа.

Председник Бригам Јанг (1801–1877) је рекао да је спознао да је јеванђеље истинито када је „видео човека без речитости или талента да јавно говори

који је само могао да каже: ‘Знам моћу Духа Светога да је Мормонова књига истинита и да је Џозеф Смит Господњи пророк.’” Председник Јанг је рекао када је чуо то понизно сведочанство: „Свети Дух којим је зрачила та особа просветлио је моје разумевање, а светлост, слава и бесмртност су били преда мном.”²

Браћо и сестре, имајте веру. Господ може да увећа снагу речи које изговарате и учини их моћнима. Бог од вас не тражи да преобраћате него да отворите своја уста. Задатак обраћења није на вама него на особи која слуша и на Светом Духу.

Сваки члан мисионар

Моји драги пријатељи, данас имамо више начина него икада да отворимо уста и поделимо са другима радосне вести јеванђеља Исуса Христа. Постоји начин да свако, чак и неодлучни мисионари, учествује у овом величанственом делу. Свако од нас може наћи начин да искористи своје посебне таленте и интересовања како би подржао величанствено дело испуњавања света светлом и истином. Док то чинимо пронаћи ћемо радост која долази онима који су довољно верни и храбри да могу „стојати као сведоци Божји у свим временима” (Мосија 18:9).

НАПОМЕНЕ

1. Св. Фрањо Асишки, из William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999. год.), стр. 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997. год.), стр. 67.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Један делотворан начин поучавања је да „подстакнете оне које поучавате да поставе . . . циљеве који ће им помоћи да живе по начелу које сте поучавали” (*Teaching, No Greater Call* [1999. год.], стр. 159). Размислите о томе да позовете оне које поучавате да у молитви поставе циљ да поделе јеванђеље са једном или више особа овог месеца. Родитељи могу разговарати о начинима како млађа деца могу помоћи. И ви можете помоћи члановима породице да осмисле начине предлажући идеје или глумом како да јеванђеље претворе у редовну тему за разговор и да размисле о предстојећим црквеним активностима на које би могли позвати пријатеље.

МЛАДИ

Дељење јеванђеља са пријатељем

Адријана Васкез

Једнога дана док сам се спремила за час семинара, имала сам леп и упечатљив утисак. Док сам читала лекцију за наредни дан, видела сам лице школске другарице и имала јак осећај да треба да јој изнесем своје сведочанство.

Упркос јасноћи тог утиска, био ме је страх. Бринула сам се да ме моја пријатељица не одбије, нарочито због тога што ми није изгледала као девојка која је заинтересована да се прикључи Цркви.

Сетила сам се говора сестре Мери Н. Кук из врховног председништва Младих жена у коме нас је подстакла да марљиво радимо и будемо одважне.¹ Хтела сам да будем таква па сам тој девојци написала писмо и посведочила о истинитости Цркве и мојој љубави према Мормоновој књизи. Идућег дана сам у њену торбу убацила Мормонову књигу заједно са писмом.

На моје изненађење, моја пријатељица је веома добро прихватила јеванђеље. Од тада ми је говорила о томе шта је научила проучавајући Мормонову

књигу. Неколико недеља касније упознала сам је са мисионарима. Готово истог тренутка примила је потврду Духа Светога да је оно што је учила истинито. Мисионари и ја смо плакали док нам је говорила о својим осећањима. Моја пријатељица се ускоро крстила, а њени родитељи су били задивљени променом која се догодила у њој.

Срећна сам што сам могла да превладам своје страхове и помогнем у доношењу јеванђеља у њен живот.

НАПОМЕНА

1. Видети Мери Н. Кук, „Никада, никада, никада не одустајте!” *Liahona*, мај 2010. год., стр. 117–119.

ДЕЦА

Могу бити свело другима

Председник Ухдорф је рекао да бисмо били светло другима, наше речи треба да буду „јасне као сунчано небо и пуне милости.” Наше речи треба да одражавају срећу, поштење и љубазност. Шта можете учинити или рећи да бисте били светло другима? У свој дневник можете написати пет лепих ствари које планирате да кажете члановима породице или пријатељима.

Обраћени Господу

Уз молитву проучите овај материјал и, ако је прикладно, поразговарајте о њему са сестрама које посећујете. Постављајте питања која ће вам помоћи да ојачате сестре и Потпорно друштво учините активним делом сопственог живота. За више информација посетите reliefsociety.lds.org.

Вера, продица, помоћ

Нове сестре у Цркви—укључујући младе жене које приступају Потпорном друштву, сестре које се враћају у активност и нове обраћенице—имају потребу за подршком и пријатељством кућних учитељица. „Укљученост чланова важна је за задржавање обраћеника и враћање мање активних чланова у пуну активност,” рекао је старешина М. Расел Балард из Већа Дванаесторице апостола. Усвојите визију да Потпорно друштво. . . може постати [један од] најмоћнији извор за склапање пријатељства које имамо у Цркви. Доприте до оних који су поучавани и враћени у активност и преко ваше организације љубављу их привуците у Цркву.”¹

Као чланице Потпорног друштва можемо помоћи новим члановима да науче основне црквене обичаје, као што су:

- Давање говора.
- Изношење сведочанства.
- Живот по закону поста.
- Плаћање десетине и других приноса.
- Учешће у раду на породичној историји.
- Вршење крштења и потврђења за њихове преминуле претке.

„Да би се нови чланови осећали пријатно и добродошлицама у цркви, потребан им је пажљив пријатељ,” рекао је старешина Балард.² Сви ми, а посебно кућне учитељице, имамо важну одговорност да склапамо пријатељства са новим члановима како бисмо им помогле да буду чврсто „обраћени Господу” (Алма 23:6).

Из Светих писама

2. Нефи 31:19–20; Морони 6:4

Из наше историје

„Са све већим бројем обраћеника,” рекао је председник Гордон Б. Хинкли (1910–2008), „морамо улагати све већи напор да бисмо им помогли да пронађу свој пут. Свакоме од њих потребне су три ствари: пријатељ, дужност и неговање ‘добром речју Божјом’ (Морони 6:4).”³

Кућне учитељице су у прилици да помогну онима над којима бдију. Пријатељство често долази прво, као што је било у случају младе сестре Потпорног друштва која је била кућна учитељица старијој сестри. Пријатељство се полако развијало док су заједно радиле на пројекту чишћења.

Постале су пријатељице и док су разговарале о поруци за кућно поучавање, обе су биле неговане „добром речју Божјом.”

Председник Џозеф Филдинг Смит (1876–1972) рекао је да је Потпорно друштво „важан део Божјег царства на земљи и . . . да помаже својим верним чланицама да стекну вечни живот у царству нашег Оца.”⁴

НАПОМЕНЕ

1. М. Russell Ballard, „Members Are the Key,” *Liahona*, септ. 2000. год., стр. 18.
2. М. Russell Ballard, *Liahona*, септ. 2000. год., стр. 17.
3. Гордон Б. Хинкли, „Every Convert Is Precious,” *Liahona*, феб. 1999. год., стр. 9.
4. Joseph Fielding Smith, у *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. год.), стр. 97.

Шта ја могу да учиним?

1. Да ли се молим за своју сарадницу и тражим да нас Дух води док послужујемо својим сестрама?
2. На које начине служимо свакој сестри над којом бдијемо како би знала да заиста бринемо о њој?